

regelmæssige Behandling af Jorden og Planteringen i samme liden ofte et utilbørligt Afbræk, dette virker atter paa næste Aars Høst, og under vedvarende ugunstige Forhold forrykkes let Tidspunkterne for Høsten, hvad der saaledes formentlig i høi Grad er Tilfældet for Liden. I samtlige disse Omstændigheder ligger Fællesskogeriets store Betydning for St. Croix. Det er denne Institution, der skal tage Fabrikarbeidet fra Planteren paa sig; den frigjør hans Arbeidskraft fra det Aaand, som Sukkerfogningen hidtil har paalagt den, og tillader ham at fordele den paa den hensigtsmæssigste Maade; den overtager desuden Forhandlingen af Produktet og giver saaledes Planterne Tid og Ro til at henvende deres Opmærksomhed udelukkende paa Agerbruget. Den er endvidere istand til at forøge Quantiteten af Produktet, eftersom den ikke behøver at tage noget Hensyn til Bevarelsen af Magassen, og altsaa kan presse saa meget af Saften ud af Sukkerrørene som gjørligt; den kan endelig ved en særegen Arbeidsmaade frembringe et Produkt, der er meget smukt og godt, saa at det paa Markedet kan concurrere med andre Landes Produkter, hvorved Opmærksomheden særlig turde være at fæste paa, at det netop er ved at levere et i kvalitativ Henseende fortrinligt Product, at Fabrikationen af Rørsukker vil kunne concurrere med Fabrikationen af Roesukker, der, naar der alene er Spørgsmaal om Quantiteten turde være lettere at fremstille end hint. Fællessukkerkogeriet træder saaledes til som et nødvendigt Supplement, en sandsynligvis uundværlig Betingelse for, at Sukkerdyrkingen paa Den ikke skal gaae istaa. Men i endnu højere Grad bliver dette Tilfældet under de forventede nye Arbejdsforhold, naar disse, hvad der er til at formode, i det Mindste i Begyndelsen, svække den alt nu ringe Arbejdsstyrke. Under disse Forhold bliver det saa meget mere nødvendigt at samle Arbejdskraften paa saa Objecter og at anvende den saa økonomisk som muligt, hvorved det tillige kan forventes, at Arbejdet kan gøres mere intensivt.

Saa meget større Rolle vil Frigjørelsen af Planteren med Hensyn til Fabrikationen og Forhandlingen af Produktet komme til at spille, som Dens Agerbrug, naar det skal betale sig, neppe kan blive staaende paa det nuværende Standpunkt. Den overfladiske Behandling af den tidligere saa frugtbare Jord vil neppe i længere Tid slaae til, men maa afløses af en mere rationel og omhyggelig Behandling, for at Udbyttet kan blive tilstrækkeligt stort. Formindskelsen af Arbejdskraften vil rimeligvis føre til, at et mindre Areal tages under Behandling til Sukkerdyrking, men at denne Behandling gøres saa intensiv, at saavidt muligt det samme Udbytte vindes; Spørgsmaalet om Erstatning af endel af Arbejdskraften ved Maskiner vil sikkert ogsaa paa mange Steder trænge sig frem, og i Forening med det andet ovennævnte Spørgsmaal absorbere Planterens Tid og Kræfter.

Om den Concurrence med Hensyn til Sukkerproduktionen, som nu breder sig over et stadigt større Terrain, vil gjøre det muligt at holde Rørsukkerdyrkingen oppe, er et Spørgsmaal, som kun Fremtiden kan besvare, men skal det kunne lykkes, maa Commissionen, efter hvad ovenfor er anført, være af den Formening, at dette kun kan skee ved en Deling af Arbejdet mellem Agerdyrkeren og Fabrikanten, og Spørgsmaalet om, hvorvidt de uheldige Forhold, der ifjor standfede Fællessukkerkogeriets Drift, ved de Forandringer og Forbedringer, der nu paatænkes og tilbels ere udførte, ville kunne heves, og dette kostbare Foretagende saaledes lykkeligt kunne gennemføres, er derfor upaatvilelig et Livsspørgsmaal for St. Croix som sukkerdyrkende Ø.

Den anden Opgave, som ved det allerhøjeste Commissorium blev stillet Commissionen, var: „at undersøge den ved Oprøret forarsagede Skade og gjøre Forslag til, paa hvilken Maade der hensigtsmæssigst kan ydes Hjælp til at løde